

sundhedsplejerske, idet man har ment at kunne angive distriktsjordemoderens indtægtsniveau ved til den fulde sundhedsplejerskeløn at lægge dels et beløb svarende til sundhedsplejerskens beklædningsgodtgørelse, dels et beløb, der delvis svarer til udgiften til en husassistent.

I de distrikter, hvor det — navnlig på grund af geografiske forhold — fortsat vil være nødvendigt at have „underbeskæftigede“ jordemødre, foreslås der som hidtil ydet et særligt tilskud til lønnen, således at der til jordemødre ved ansættelse i sådanne distrikter udbetales en i loven fastsat højere procentdel af den fiktive løn, men tillige således at indtægterne for jordemødre i sådanne distrikter er noget ringere end for de „fuldt beskæftigede“ jordemødre.

De distriktsjordemødre, hvem der er tillagt bolig, skal efter forslaget betale boligbidrag efter tjenestemandsløvens regler om tjenesteboliger. Til andre distriktsjordemødre foreslås der ydet tilskud til boligudgifter.

Da distriktsjordemoderen ikke efter sin økonomiske stilling kan antages at have større selvpensioneringsevne end en spædbørnssundhedsplejerske, har udvalget — som en konsekvens af distriktsjordemoderens stilling som tjenestemand — foreslået hende tillagt fuld pension beregnet efter tjenestemandsløvens regler i forhold til den foreslåede fiktive tjenestemandsløn, hvorved pensionen i de aller fleste tilfælde vil komme til at svare til sundhedsplejerskens. Dog foreslås der for de nu ansatte distriktsjordemødre, der ved nyordningens ikrafttræden er fyldt 40 år, en mindre nedsættelse af pensionens grundbeløb. Til de før nyordningens ikrafttræden pensionerede distriktsjordemødre foreslås den hidtidige dyrtidstillægsordning afløst af den almindelige reguleringsordning for andre pensionister, hvilket vil betyde en væsentlig forbedring af de pensionerede distriktsjordemødres stilling.

Den totale merudgift ved forslaget kan i overensstemmelse med udvalgets beregninger nu anslås til ca. 1,3 mill. kr. årlig (nuværende udgift ca. 2,2 mill. kr.), der fordeler sig med en merudgift til lønninger på ca. 0,8 mill. kr. (nuværende udgift ca. 1,6 mill. kr.) og en merudgift til pensioner på ca. 0,5 mill. kr. (nuværende udgift ca. 0,6 mill. kr.). Da der vil hengå nogen tid, før pensioner beregnet i forhold til de nye lønsatser

udgør den væsentligste del af pensionsudgiften, vil den totale merudgift foreløbig kunne anslås til 1,2 mill. kr. årlig. — Herved er ikke taget hensyn til de væsentlige besparelser, der må forventes som følge af en rationalisering af distriktsinddelingen.

Udgiften til lønninger, der hidtil har været fordelt mellem staten og amts- og købstadkommunerne efter forskellige og ret indviklede regler, foreslås fordelt i et fast forhold, svarende til det nuværende faktiske forhold mellem statens og kommunernes udgifter på det heromhandlede område. Det foreslås herefter, at staten refunderer kommunerne $\frac{1}{4}$ af deres udgifter til distriktsjordemødrenes lønninger. — Udgiften til jordemødrenes tjenesteboliger eller tilskud til boligudgifter bør som hidtil alene påhvile kommunerne.

Udgiften til distriktsjordemødrenes pensioner foreslås som hidtil delt lige mellem stat og kommuner.

Den totale merudgift for staten vil herefter andrage ca. 450 000 kr. årlig (i den første tid antagelig dog kun indtil ca. 400 000 kr.), medens den totale merudgift for kommunerne vil andrage ca. 850 000 kr. årlig (i den første tid antagelig dog kun indtil ca. 800 000 kr.).

Ministeriet har i det hele kunnet tiltræde udvalgets betragtninger, og det foreliggende lovforslag, der vil medføre en betydelig forenkling af de nugældende meget indviklede regler, følger i det væsentlige udvalgets forslag.

Til de enkelte bestemmelser i forslaget bemærkes iøvrigt:

Til § 1.

§ 1 svarer i det væsentlige til § 7 i jordemoderloven af 1914. Reglen fastslår som hidtil, at det påhviler de kommunale myndigheder gennem ansættelse af distriktsjordemødre at sørge for jordemoderhjælp på steder, hvor der ikke på anden måde er tilstrækkelig adgang for befolkningen til fødselshjælp, det være sig gennem privatpraktiserende jordemødre, læger, sygehuse, fødeklinikker og lignende. Det foreslås udtrykkeligt fastsat, at indenrigs- og boligministerens samtykke kræves til oprettelse og nedlæggelse af distriktsjordemoderstillinger også i købstæderne. Der er i modsætning til tidligere ikke angivet bestemte betingelser for, at ansættelse af distriktsjordemødre kan